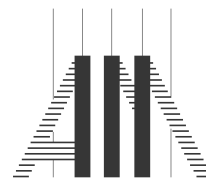

zaowocował zdobyciem drugiej nagrody na Pierwszym Międzynarodowym Konkursie Bach-Abel w Köthen/Anhalt (Niemcy, 1997) oraz wyróżnienia w Concours Musica Antiqua w Brugges (Belgia, 1999).

Jej duet Musike & Mirth (tworzony z gambistką Jane Achtman) otrzymał liczne nagrody w konkursach muzycznych oraz za nagrania płytowe. Irene współpracuje z renomowanymi muzykami i zespołami, takimi jak Hans-Georg Kramer (Marais Consort), Michael Form (Les Flamboyants), Maria Jonas Randall Cook, Evelyn Tubb i Anthony Rooley. Znani dyrygenci, tacy jak Michael Hofstetter i René Jacobs doceniają i wykorzystują jej umiejętności w grze na violi i lirone podczas projektów koncertowych, operowych oraz nagrań płytowych.

W latach 1999-2001 Irene Klein wykładała w Tynska Škola w Pradze, a od 2004 roku prowadzi klasę violi da gamba w Lipsku (Niemcy) w Hochschule für Musik und Theater Felix Mendelssohn Bartoldy.

Dorota Zimna ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie klawesynu prof. Urszuli Bartkiewicz, następnie Podyplomowe Studium Instrumentalistyki w tej samej Uczelni. W 2015 roku uzyskała stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Uczestniczyła w klawesynowych kursach mistrzowskich prowadzonych przez Ch. Schornsheim, N. Parle'a, A. Böttichera, M. Krolla, L. Stawarz, A. Ratkowską oraz w kursach dla zespołów muzyki dawnej prowadzonych m.in. przez M. Schmidt-Casdorffa, P. Pandolfo, W. Cartera, J. Gover. Była koordynatorem projektu naukowo-badawczego *Zapomniane dziedzictwo*, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. W 2008 roku uczestniczyła w pracach nad publikacją nutową *Polska muzyka klawiszowa*. Z Wydawnictwa *Józefa Elsnera* na klawesyn lub fortepian pod redakcją Urszuli Bartkiewicz. Od 2005 jest wykładowcą Katedry Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, od 2007 wykładowcą Letnich Kursów Metodycznych Muzyki Dawnej, odbywających się początkowo w Bydgoszczy, obecnie w Warszawie. Występuje jako solistka i kameralistka. Jest członkiem zespołu *Laboratoire de la Musique*, który do swoich największych osiągnięć zaliczyć może zwycięstwo w konkursie zespołów muzyki dawnej odbywającym się w ramach XII Międzynarodowego Festiwalu Bachowskiego w Świdnicy (lipiec 2011) oraz zdobycie II nagrody oraz Nagrody Publiczności na 11. Międzynarodowym Konkursie im. Biagio Mariniego w Neuburgu (Niemcy, sierpień 2010).

**AKADEMIA MUZYCZNA
IM. FELIKSA NOWOWIEJSKIEGO
W BYDGOSZCZY**

Katedra Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej

XIV DNI MUZYKI DAWNEJ

KONCERT KAMERALNY

prof. dr hab. Urszula Bartkiewicz

kierownik naukowy i artystyczny

Dofinansowanie:

poniedziałek, 22 lutego 2016, godz. 19.00
Aula Akademii Muzycznej, ul. Słowackiego 7

w programie

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Sonata G-dur na violę da gamba i klawesyn BWV 1027

Adagio – Allegro ma non tanto – Andante – Allegro moderato

Johann Sebastian Bach

Sonata A-dur na klawesyn i skrzypce BWV 1015

Dolce – Allegro – Andante un poco – Presto

Le Sieur De Machy (koniec XVII w.)

Suite pour Viole en re mineur

Prélude – Sarabande – Gigue

François Couperin (1668-1733)

Le Parnasse ou L'apothéose de Corelli. Grande Sonate en Trio

Corelli au piéd du Parnasse prie les Muses de le recevoir parmi elles

/Corelli u stóp Parnasu prosi Muzy o przyjęcie do ich grona

Corelli charmé de la bonne réception qu'on lui fait au Parnasse, en marque sa joye. Il continuë avec ceux qui l'accompagnent

/Corelli oczarowany gorącym przyjęciem jakie przygotowano mu na Parnasie, wyraża swoją radość. Kontynuuje swoją podróż z tymi, którzy mu towarzyszą

Corelli buvant à la Source d' Hypocrêne, sa troupe continue

/Corelli pije ze źródła Hypocrêne, jego trupa idzie dalej

Entouziasme de Corelli causé par les eaux d'Hypocrêne

/Wody ze źródła Hypocrêne wywołują ożywienie Corellego

Corelli après son entouziasme s'endort; et sa troupe jouë le sommeil suivant

/Zmęczony Corelli zasypia; jego trupa gra mu do snu

Les Muses reveillent Corelli, et le placent auprès d'Apollon

/Muzy budzą Corellego i umieszczają go obok Apollona

Remerciment de Corelli/Podziękowanie Corellego

Jean-Marie Leclair (1697-1764)

Trionsonata D-dur na skrzypce, violę da gamba i b.c. op. 2 nr 8

Adagio – Allegro – Sarabande/Largo – Allegro assai

Daniel Deuter, Natalia Tyrańska skrzypce barokowe

Irene Klein viola da gamba

Dorota Zimna klawesyn

Daniel Deuter studiował w klasie skrzypiec Tibora Istvánffy'ego i Geoffry'ego Whartona. Jego zainteresowanie interpretacją muzyki dawnej doprowadziły go do współpracy z Philippem Herreweghe, Jordi Savallem, Friederem Berniusem, Reinhardem Goeblem, Konradem Junghänelem, Gottfriedem von der Goltz i René Jacobsem. Podczas projektów kameralnych z Peterem Kooi'em, Jedem Wentzem, Marie Leonhardt i Michalem Petri odwiedził wiele krajów Europy i Azji, a także USA i Kanadę. Daniel Deuter prowadzi warsztaty orkiestrowe, kameralne oraz uczy gry na skrzypcach barokowych (Międzynarodowa Letnia Szkoła Muzyki Dawnej Valtice, Le Parlement de Musique, Michaelsteiner Sommerakademie). Wraz z zespołem *CordArte* z Kolonii wykonuje muzykę kameralną z XVII wieku, od 2009 roku koncertuje z zespołem prowadzonym przez Daniela Hope'a, występując m.in w Hamburgu, Berlinie i Londynie. Od 1993 jest koncertmistrzem orkiestry *Batzdorfer Hofkapelle*, skupiającej się głównie na wystawianiu oper z repertuaru dreźnieńskiego. Od 2013 roku prowadzi klasę skrzypiec barokowych w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Jego praca artystyczna jest udokumentowana na wielu płytach wydanych m.in. przez Supraphon, Musicom, Pan Classics, Raumklang, Kammerton i Accent.

Natalia Tyrańska ukończyła Akademię Muzyczną im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie skrzypiec prof. Vadima Brodskiego. Obecnie studiuje w tejże Uczelni w klasie skrzypiec barokowych prof. Daniela Deutera i Marcina Tarnawskiego. Prowadzi także działalność pedagogiczną. Swoje umiejętności gry solistycznej, kameralnej i orkiestrowej szkoliła na wielu kursach mistrzowskich, m.in. u Jadwigi Kaliszewskiej, Szymona Krzeszowca, Tomasza Tomaszewskiego, Konstantego Andrzeja Kulki, Carlo Parazzoli, Wayne Lin, Iuliu Hamsa. Współpracuje m.in. z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Pomorskiej, Orkiestrą Kameralną *Capella Bydgostiensis*, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej. Koncertowała w Polsce i za granicą - w Niemczech, Austrii, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Belgii, Czechach, Korei Południowej, na Litwie oraz w Stanach Zjednoczonych. Do swoich najważniejszych osiągnięć zalicza koncert w nowojorskiej sali koncertowej Carnegie Hall, gdzie wystąpiła jako członek smyczkowej orkiestry kameralnej *Ensemble di Archi Fenaroli*.

Irene Klein zapoznała się z muzyką dawną w młodym wieku, biorąc pierwsze lekcje gry na violi w wieku dziewięciu lat. Po ukończeniu studiów w klasie Paolo Pandolfo w Schola Cantorum Basiliensis w Szwajcarii kontynuowała naukę i studia u Roberto Gini w Civica Scuola di Musica w Mediolanie. Jej talent do gry solowej